

ken der her er Tale derom, nemlig under Lovgivningsmagten for de Anliggender, man har kaldt de særlige, dem, der findes opregnede i Grundlovsindskrænkingsbestemmelsens § 2. Dette ere de ikke, thi der er ikke foretaget nogen Act, hvorved de kunde være det — det er idetmindste min Anskuelse —, og heller ikke ved Fredstractaten ere de det. Det ærede Medlem oplæste et Stykke af dennes danske Text, og deri fandtes ganske vist ikke nogen væsentlig Afvigelse fra det, man maa gaae ud fra, nemlig Meningen i den franske Text, men den oplæste Bestemmelse gaaer kun ud paa, at de to fremmede Souveræner samtykke i, at disse Stykker blive adskilte fra Slesvig og incorporerede i Danmark; de samtykke deri som europæiske Magter, men det er tydeligt, at hverken Keiseren af Østerrig eller Kongen af Preussen og ikke heller Kongen af Danmark ere istand til at bestemme, at Noget skal henlægges under Rigsdagen uden Rigsdagens Samtykke, de kunne ikke bestemme, at Noget skal henlægges under Lovgivningsmagten for de særlige Anliggender uden Rigsdagens Samtykke. Det maa erindres, og det ere vi jo Alle enige om, at disse Stykker ikke nogeninde før have ligget under den saakaldte Lovgivningsmagt for de særlige Anliggender, saaledes som Kongeriget har, og Spørgsmaalet er altsaa: ved hvilken Act skulde de være komne derind under? At de ikke kunne være komne derind ved Fredstractaten er klart, thi hverken Keiseren af Østerrig, Kongen af Preussen eller Kongen af Danmark have nogen Competence til at bestemme noget Saadant. Man kunde tænke sig, at de vare komne derind ved Rigsrådets Samtykke til Freden, men det er ikke mindre klart, at dette kunne de heller ikke være, aldenstund Rigsrådet har manglet enhver Competence til at bestemme angaaende Lovgivningsmagten for de særlige Anliggender. Jeg kjender ikke nogen Act, ved hvilken de skulde være komne derind, og jeg maa mene, at det utvivlsomt var Meningen af Fredstractaten, at vi skulde have Ret til at inddrage dem under Kongeriget, sætte dem i Forbindelse med dette under een Lovgivningsmagt. Rigesom det nu vistnok utvivlsomt er under denne Forudsætning, at Rigsrådet har givet sit Samtykke til Freden, saa-

ledes maa der ogsaa et Samtykke til fra vor Side, for at det kan skee. Dette staaer for mig som ganske indlysende. Jeg erfarer vel, at der er andre Medlemmer, som have en modsat Mening, og jeg fremsætter heller ikke min Mening som ufeilbarlig, men siger kun, at dens Rigtighed for mig staaer som indlysende. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har anført til Støtte for en modsat Anskuelse, er mig ikke aldeles klart. Det ærede Medlem talte forrige Gang Noget om, at, for at Kongen kunde overtage Regjeringen i noget fremmed Land, maatte han enten have vort Samtykke dertil eller sætte sine ansvarlige Ministre som ansvarlige ligeoverfor os ogsaa i denne Henseende, og han talte senere om, at der var en Grundlovsbestemmelse, som fordrede, at Kongen skulde have vort Samtykke til at regjere i fremmede Lande. Jeg kan imidlertid ikke tænke mig, hvad det er for en Grundlovsbestemmelse, som det ærede Medlem har havt for Øie. Ved Udtrykket „vort Samtykke“ meente han aabenbart Rigsdagens Samtykke; han meente vistnok ikke Rigsrådets, thi Rigsrådet har jo givet sit Samtykke. Men nu gives der, mig bekjendt, ikke, og der kan vist ikke gives nogen Grundlovsbestemmelse, som fastsætter, at Rigsdagen skal give sit Samtykke til, at Kongen kan være Regent i fremmede Lande. I Grundloven af 5te Juni 1849 fandtes der naturligviis en saadan Bestemmelse, men nu er det en Sag, som vi jo Alle tilstrækkeligt vide, at §§ 4—17, altsaa ogsaa § 5, i Grundloven af 1849 ere hævede ved Indskrækningsloven. Denne Bestemmelse kan det altsaa ikke være, som det ærede Medlem har tænkt paa. Saafremt han imidlertid har meent Rigsrådets Samtykke, da kan det dog vist ikke betvivles, at Rigsrådet ved at stadfæste Fredstractaten maa have givet sit Samtykke til, at disse Dele blive forenede under een Konge, forsaavidt man isvrigt kan betragte dem som i nogen Henseende ikke at have staaet under Kongen. Dette er for mig indlysende, og jeg kan derfor ikke gaae ind paa det ærede Medlems principale Forslag, men jeg kan heller ikke gaae ind paa det subsidiaire, idet den sidste af de Bemærkninger, jeg har fremsat, ogsaa